

Λότη Πέτροβιτις-Ανδρουτσοπούλου, Κάθε νεράιδα και δουλειά, εικ. Δ. Ψυχογιού, Πατάκης, Αθήνα 2010

Φεβρουάριος 2011- ΤΕΥΧΟΣ 12

Λότη Πέτροβιτις-Ανδρουτσοπούλου, Κάθε νεράιδα και δουλειά, ικ. Δ. Ψυχογιού, Πατάκης, Αθήνα 2010

Οι νεράιδες, ως τίτλοι παιδικού βιβλίου τα τελευταία χρόνια έχουν προβληθεί ιδιαίτερα. Βιβλία μεταφρασμένα κυρίως με νεράιδες πασπαλισμένες με χρυσόσκονη, νεράιδες του σκοτεινού δάσους, του νερού, νεράιδες παντού. Το βιβλίο Κάθε νεράιδα και δουλειά, κινείται σε ένα εντελώς διαφορετικό πλαίσιο που αφορά στο κείμενο και στην εικονογράφηση. Έχει το ύφος των ελληνικών λαϊκών παραμυθιών. Είναι γνωστό ότι η συγγραφέας υπηρετεί με σοβαρότητα όλα τα είδη της πεζογραφίας με έμφαση στο παιδικό/εφηβικό μυθιστόρημα και τις μικρές ιστορίες, χωρίς όμως να λησμονεί το πρώτο και αγαπητό στα παιδιά λογοτεχνικό είδος, το παραμύθι. Ανατρέχοντας στη λίστα με το εργογραφικό της προφίλ, διαπιστώνει κανείς την συμπάθειά της στο λαϊκότροπο παραμύθι. Σε αυτή την κατηγορία ανήκει και το παρόν βιβλίο με ιστορίες στις οποίες πρωταγωνιστούν 5 νεράιδες: η Ονειρένια, η Συννεφένια, η Αστερένια, η Αχτιδένια και η Μελένια. Ο ρόλος της κάθε μιας εύκολα αναγνωρίζεται από τα ονόματά τους. Η Ονειρένια είναι αυτή που φέρνει στον ύπνο των παιδιών γλυκά όνειρα, αλλά τι γίνεται όταν στην απόχη της που τα κουβαλά πιάνονται και κάποια κακά όνειρά; Και τι θα συμβεί όταν η Συννεφένια που διώχνει τα σύννεφα για να λάμψει ο ήλιος, δεν έχει κέφι για δουλειά μια μέρα αφού κάποιος της έβαλε τις φωνές; Πώς θα συνεχίσει να χτενίζει τα μαλλιά του Ήλιου η Αχτιδένια, όταν η χτένα της μια μέρα πέφτει στη θάλασσα και χάνεται για πάντα; Η Αστερένια που ανάβει όλα τα αστέρια στον ουρανό, βρίσκει λύση και νικά το φόβο της όταν κάποιο βράδυ το φεγγάρι εξαφανίζεται. Και η πέμπτη η μικρότερη η Μελένια που άλλη δουλειά δεν έχει από το να παίζει και να κουβεντιάζει με πεταλούδες και μέλισσες, τι θα κάνει όταν κάποια μέρα θα διαπιστώσει ότι όλοι είναι απασχολημένοι και δεν έχει παρέα στο παιχνίδι της; Τη λύση σε όλες θα δώσει η έκτη νεράιδα η Γνωστική, που μολονότι δεν είναι από τις πρωταγωνίστριες σε καμία από τις πέντε ιστορίες, είναι εκείνη που συμβουλεύει τις άλλες. Πέντε τρυφερές παραμυθιοιστορίες, που λικνίζουν την φαντασία του παιδιού και το νανουρίζουν με λόγια που μιλούν για την απώλεια, την αξία της εργασίας, την αλληλοβοήθεια, τον φόβο. Η συγγραφέας ξέρει να υφαίνει τον παραμυθιακό λόγο και να τον χαρίζει στα παιδιά με γλώσσα απλή και τρυφερή, σαν ένα δώρο ψυχής. Βιβλίο αυθεντικά λογοτεχνικό, μακριά από την πληθώρα των κειμένων που μας κατακλύζουν τα τελευταία χρόνια και στερούνται κάθε λογοτεχνικότητα, καθώς θυσιάζονται στο πνεύμα της εξυπηρέτησης της παιδαγωγικής λογοτεχνίας και της «ευέλικτης ζώνης». Η Δήμητρα Ψυχογιού κάνει ακόμη πιο χαρούμενες και φωτεινές τις ιστορίες με τα έντονα και λαμπερά χρώματα που χρησιμοποιεί αλλά και με τα πρόσωπα που έχουν κάτι από τις βυζαντινές αγιογραφίες. Το βιβλίο απευθύνεται σε παιδιά μέχρι 10 χρονών.